

Bruxelles, den 18.11.2015
COM(2015) 572 final

ANNEX 2

BILAG

VEJLEDNING TIL MEDLEMSSTATERNE OM NATIONALE ENERGI- OG KLIMAPLANER SOM LED I FORVALTNINGEN AF ENERGIUNIONEN

til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG,
REGIONSUDVALGET OG DEN EUROPÆISKE INVESTERINGSBANK**

Status over energiunionen 2015

{SWD(2015) 208}
{SWD(2015) 209}
{SWD(2015) 217 à 243}

VEJLEDNING TIL MEDLEMSSTATERNE OM NATIONALE ENERGI- OG KLIMAPLANER SOM LED I FORVALTNINGEN AF ENERGIUNIONEN

1. Indledning

Kommissionen forklarer i sin meddelelse om en strategisk ramme for energiunionen, som den vedtog den 25. februar 2015, at energiunionen har brug for *en integreret forvaltnings- og overvågningsproces, som sikrer, at energirelaterede tiltag på europæisk, regionalt, nationalt og lokalt niveau på sammenhængende vis bidrager til energiunionens mål.*

I oktober 2014 opfordrede Det Europæiske Råd i forbindelse med aftalen om den klima- og energipolitiske ramme for 2030 til at udvikle *et pålideligt og gennemsigtigt forvaltningssystem uden unødige administrative byrder for at bidrage til at sikre, at EU når sine energipolitiske mål, og den 19. marts 2015 konkluderede det, at der skulle udvikles et pålideligt og gennemsigtigt forvaltningssystem.* Strømlinede og integrerede nationale energi- og klimaplaner vil være kernen i dette forvaltningssystem. Forvaltningssystemet vil bygge videre på de eksisterende byggesten såsom nationale klimaprogrammer og nationale planer for vedvarende energi og energieffektivitet

Kommissionen vil gå i et tæt samarbejde med medlemsstaterne om at nå disse fælles mål for ved forenede kræfter at sikre en vellykket gennemførelse af energiunionen, reducere den administrative byrde og øge gennemsigtigheden for medlemsstaterne samt give investorerne sikkerhed frem til 2030 og derefter.

Formålet med dette dokument er at tilbyde vejledning til medlemsstaterne i, hvordan de udarbejder deres integrerede nationale energi- og klimaplan, og i hovedelementerne.

Denne vejledning følger og forklarer de primære trin i den gradvise proces fra start til færdige nationale planer i 2018, herunder både medlemsstaternes og Kommissionens primære roller og opgaver. I 2016 vil Kommissionen fremlægge et lovgivningsinitiativ om strømlining af planlægnings- og rapporteringskrav og præsentere en skabelon for opstillingen af nationale energi- og klimaplaner for at supplere og yderligere specificere denne vejledning.

1. Generelle principper og anvendelsesområde for de nationale planer

Den nationale plan bør udarbejdes i en holistisk tilgang og omfatte de fem dimensioner af energiunionen på en integreret måde, der tager højde for samspillet mellem de forskellige dimensioner. Specifikke elementer i eksisterende planer kan bevares afhængigt af området og tidsplanen for planlægningsprocesserne. Den nationale plan bør dække perioden 2021-2030 og bygge på, hvad hver medlemsstat skal gennemføre i henhold til sin politik for 2020, og også omfatte et perspektiv frem til 2050.

Selv om medlemsstaterne har ret til at udforme politikker, der egner sig til deres hjemlige forhold, bør de nationale planer sætte kursen for de nationale energi- og klimamål og -politikker således, at de hænger sammen med opfyldelsen af de aftalte fælles målsætninger for energiunionen, navnlig 2030-målene (drivhusgasemissioner, vedvarende energi, energieffektivitet og elnetsammenkobling), som blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i oktober 2014. Mens den tilgang, der blev valgt i beslutningen om indsatsfordeling, vil fortsætte indtil 2030 med hensyn til nedbringelse af emissionerne i sektorer uden for ETS, vil EU-målene for vedvarende energi og energieffektivitet blive nået ved en kollektiv indsats fra medlemsstaterne og gennem politikker og foranstaltninger på EU-plan.

Det er meget vigtigt, at nationale planer giver langsigtet forudsigelighed og vished for investeringer og sikrer en højere grad af samarbejde og sammenhæng blandt medlemsstaterne og deres tilgang til klima- og energipolitik.

2. Indholdet i de nationale planer

De nationale planer bør dække perioden 2021-2030, herunder et perspektiv frem til 2050, for at sikre overensstemmelsen med de langsigtede politiske målsætninger på europæisk og nationalt plan.

De nationale planer bør indeholde følgende elementer:

a) Den nuværende situation

- Overblik over det nationale energisystem og den politiske sammenhæng for den nationale plan for alle fem dimensioner af energiunionen (herunder makroøkonomisk sammenhæng, drivhusgasemissioner, energimix og situationen i hver sektor inden for energisystemet).
- Vurdering af situationen med hensyn til aktuelle energi- og klimapolitikker og -foranstaltninger, herunder støtteordninger og beskatningssystemer for vedvarende energi og energieffektivitet, på basis af erfaringer med at nå energi- og klimamålene for 2020.
- Overblik over centrale problemstillinger af grænseoverskridende relevans, herunder muligheder og udfordringer for yderligere regionalt samarbejde og integration.
- Den administrative struktur i gennemførelsen af nationale energi- og klimapolitikker, herunder de primære forvaltningsorganers ansvarsområder og samspil.

Nationale planer kan bygge på medlemsstaternes eksisterende nationale energi- og klimapolitiske strategier for årene 2020, 2030 og tiden derefter i overensstemmelse med denne vejledning.

b) Målsætninger, politikker og foranstaltninger for de fem dimensioner

I de nationale planer bør der fastlægges målsætninger for hver dimension af energiunionen. Med hensyn til 2030-målene for energi bør planerne indeholde de nationale bidrag, der er nødvendige for at nå EU-målene i fællesskab. For drivhusgasemissionerne fra sektorer uden for ETS bør planerne indeholde de politikker og foranstaltninger, der er planlagt for at overholde de årlige bindende nationale grænser, der er fastsat i den reviderede beslutning om indsatsfordeling.

Samspillet mellem de forskellige dimensioner bør beskrives (f.eks. bidraget fra vedvarende energi og energieffektivitet til nedbringelsen af drivhusgasemissioner og infrastrukturbehovet som følge af øget brug af vedvarende energikilder).

For hver målsætning bør planen indeholde en beskrivelse af de planlagte politikker og foranstaltninger til opfyldelse heraf. Dette bør også omfatte en vurdering af, hvordan disse politikker indvirker på hinanden, for at sikre sammenhængen mellem politikkerne og undgå overlappninger i lovgivningen.

Energisikkerhed, solidaritet og tillid

- Mellem- til langsigtede målsætninger og standarder vedrørende forsyningssikkerhed, herunder med hensyn til diversificering af energikilder og leverandørlande, infrastruktur, lagring, efterspørgselsreaktion, parathed til at håndtere begrænset eller afbrudt energiforsyning og udbredelse af alternative hjemlige energikilder. Målsætningerne bør omfatte regionalt samarbejde, og de politiske tiltag, der skal til for at opfylde disse målsætninger, bør være samordnet på regionalt plan. I denne forbindelse bør nationale

planer bygge på de specifikke forsyningssikkerhedsplaner (vurderingsplaner, forebyggende handlingsplaner og nødplaner), som udarbejdes i overensstemmelse med forordningen om gasforsyningssikkerhed.

- Politiske strategier vedrørende energisikkerhed i bred forstand, herunder andre relevante politikvalg vedrørende f.eks. energibesparelser eller energimix.
- Den generelle politiske tilgang til at opnå forsyningssikkerhed for de eksterne energikilder, herunder gennem infrastruktur, og i relevant omfang den påtænkte tilgang til internationale mellemstatslige aftaler med tredjelande bør også være omfattet.

Et fuldt ud integreret indre energimarked

- Udbygning af elsammenkoblingskapaciteten fra 2021 til 2030 (forholdet mellem grænseoverskridende transmissionskapacitet og installeret produktionskapacitet) med tanke på det aftalte mål på 15 % inden 2030 og under hensyntagen til faktorer som omkostninger og potentielle handelsstrømme, der er specifikke for den enkelte medlemsstat. Her bør også angives de hovedprojekter, der er planlagt til at opnå den nødvendige sammenkoblingskapacitet i et 2030-perspektiv.
- For energiinfrastrukturens vedkommende angives, hvordan planlagte nationale infrastrukturprojekter og projekter af fælles interesse, der vedrører medlemsstaten, vil blive gennemført, herunder en tidsplan. I denne forbindelse bør nationale planer bygge på forordningen om retningslinjer for den transeuropæiske energiinfrastruktur.
- Målsætningerne for markeds konkurrence, -integration og -kobling, udbredelse af fleksibilitet i elsektoren, herunder udvikling af kortfristede markeder, energimarkedernes konkurrenceevne med hensyn til efterspørgselsreaktion og udrulning af intelligente teknologier og net.
- Vurdering af virkningen af de planlagte infrastrukturinvesteringer og af, hvilken virkning udviklingen af energiproduktion har på engros- og detailenergipriserne og på markedsintegrationen med andre medlemsstater.

Energieffektivitet, der bidrager til en begrænsning af efterspørgslen

- Nationale politikker og foranstaltninger planlagt til at støtte opnåelsen af de aftalte EU-mål for energieffektivitet på mindst 27 % (skal revideres inden 2020 med henblik på 30 %) under hensyntagen til de forventede energibesparelser fra disse politikker og foranstaltninger samt gennemførelsen af den eksisterende EU-lovgivning.
- En forløbskurve for energibesparelser, angivet i form af tallene for primærenergiforbruget og det endelige energiforbrug indtil 2030, bør anføres som medlemsstatens bidrag til opnåelsen af EU-målet.
- Nationale politikker og foranstaltninger planlagt til at øge energieffektiviteten i bygningssektoren. Dette omfatter nationale bygningsrenoveringsstrategier og nationale programmer for investering i energieffektivitet.

Dekarbonisering af økonomien

- Planlagte politikker og foranstaltninger til nedbringelse af drivhusgasemissionerne, som dækker alle centrale udledende sektorer, herunder transport og landbrug, og som er planlagt for at overholde de årlige bindende nationale grænser for sektorer uden for ETS frem til 2030, der er fastsat i henhold til den reviderede beslutning om indsatsfordeling, med et perspektiv på den langsigtede vision og målet om omstilling til en lavemissionsøkonomi (2050).

- Nationale politikker og foranstaltninger planlagt til at støtte opnåelsen af de aftalte bindende EU-mål for vedvarende energi på mindst 27 % under hensyntagen til gennemførelsen af den eksisterende EU-lovgivning og perspektivet frem til 2050.
- En forløbskurve for den vedvarende energis andel af det endelige bruttoenergiforbrug frem til 2030, herunder forløbskurver for relevante teknologier samt for elektricitetsefterspørgslen (installeret kapacitet og produceret energi), bør anføres som medlemsstatens bidrag i tråd med behovet for at opfylde EU-målet i fællesskab.
- Foranstaltninger, der skal træffes for at øge energisystemets fleksibilitet med hensyn til produktion af vedvarende energi. Status og planer for elmarkedet kobling og integration, regionale foranstaltninger for balancering og reserver og for, hvordan systemets tilstrækkelighed vurderes i forbindelse med vedvarende energi. Nationale politikker og foranstaltninger planlagt til at støtte andre lavemissionsteknologier.
- Nationale politikker og foranstaltninger planlagt til at støtte dekarboniseringen af transport.
- Hvis medlemsstaterne vil støtte udviklingen af specifik teknologi, bør planen også indeholde en vurdering af virkningerne for energipriserne og energiselskaberne og for markedsintegrationen med andre medlemsstater.

Forskning, innovation og konkurrenceevne

- Målsætninger, politikker og foranstaltninger fastsat på nationalt plan til at sikre et passende bidrag til den nye europæiske F&I-tilgang til energi med henblik på at fremskynde omlægningen af energisystemet, især til tiltagene i den integrerede strategiske energiteknologiplan (SET-plan).
- Nationale politiske strategier og finansieringsprogrammer for forskning og innovation på områderne for vedvarende energi, energieffektivitet og andre lavemissionsteknologier, herunder i transportsektoren, samt deres udbredelse på markedet, herunder strategier til støtte for forsknings- og teknologiinstitutioner.
- Industripolitiske strategier vedrørende lavemissionsteknologisektorens konkurrenceevne og konkurrenceevne i bred forstand, herunder tilskud, virkningen for vækst, beskæftigelse og færdigheder, delsektorer, finansiering og ressourcer.
- I relevant omfang målsætninger for energisystemets konkurrenceevne og dets bidrag til konkurrenceevnen i økonomien som sådan samt for international handel med energiteknologi og -udstyr i EU og adgang til tredjelands markeder.

c) Integrerede prognoser og indikatorer

Nationale planer bør omfatte en separat del om prognoser som et analysegrundlag for planen, herunder reference- og politikscenarier, der giver en vurdering af relevante virkninger af de foreslåede politikker og foranstaltninger. I de statusrapporter over gennemførelsen af de nationale planer, der skal udarbejdes hvert andet år, bør der bruges nøgleindikatorer, som er udviklet af Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne, foruden ajourførte prognoser, politikker og foranstaltninger.

På grund af den horisontale karakter af de fem dimensioner i energiunionen er der behov for at vurdere og godkende politiske målsætninger og instrumenter baseret på integrerede metodiske værktøjer. Derfor bør de nationale planer omfatte prognoser for perioden frem til

2030 og derefter for energisystemet og for drivhusgasemissionerne¹, herunder et perspektiv frem til 2050. I prognoserne bør der tages højde for f.eks. den makroøkonomiske sammenhæng (såsom det forventede BNP og befolkningstilvæksten), strukturelle ændringer af økonomien, som vil kunne påvirke energisystemet og drivhusgasemissionerne, globale energitendenser (såsom udviklingen i de internationale priser på fossile brændstoffer) samt kulpriserne, grænseoverskridende samkøringslinjer og teknologiomkostninger. Kommissionen vil udstede tekniske anbefalinger om disse emner, og medlemsstaterne skal klarlægge, hvor de ville afvige herfra, f.eks. på grund af modelkrav.

I den nationale plan bør der fastlægges mindst to scenarier: i) et referencescenarie baseret på aktuelle tendenser og eksisterende politikker og foranstaltninger på europæisk og nationalt plan og ii) mindst ét politikscenarie, der afspejler gennemførelsen af de planlagte nationale mål ved hjælp af yderligere politikker og foranstaltninger for de fem dimensioner af energiunionen, herunder især 2030-målene som beskrevet i den nationale plan. De potentielle synergier og kompromiser mellem de forskellige politikker og foranstaltninger vil således blive fremhævet.

Kommissionen kan støtte medlemsstaterne ved at fremsende data og analyser. Et vigtigt input vil være EU's nye referencescenarie for energi, transport og drivhusgasemissioner, der er udarbejdet i tæt samarbejde med medlemsstaterne og skal offentliggøres i første halvdel af 2016. Der kan også fremsendes politik- og følsomhedsscenarier til medlemsstaterne til støtte for deres strategiske planlægning, identificering af fælles udfordringer og vurdering af virkningerne af de enkelte medlemsstaters politikvalg for opnåelsen af energiunionens fælles mål. EU-referencescenariet vil også danne grundlag for en vurdering af medlemsstaternes kollektive bidrag til energiunionens mål.

Nationale prognoser bør fremlægges rettidigt for at gøre det muligt at samle dem på EU-plan og derefter vurdere den overordnede status for energisystemet og de opnåede fremskridt. Derfor bør antagelser og tendenser i de primære modelleringsresultater, der beskriver energisystemet, præsenteres tydeligt og gennemsigtigt.

Medlemsstaterne bør benytte nøgleindikatorer i statusrapporterne over gennemførelsen af deres nationale planer. På grundlag af indikatorerne, der er foreslået til den klima- og energipolitiske ramme for 2030, og dem, der allerede er medtaget i landefaktaarkene, fremlægger Kommissionen i et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene² et koncept og den første analyse af nøgleindikatorer for overvågning af fremskridtene med energiunionens mål. Den foreslår indikatorer for de fem dimensioner af energiunionen, f.eks. for energipriser, konkurrenceevne, diversificering af energiimport, dekarbonisering, forskning og innovation, og hvordan energimarkedet fungerer.

3. Regionalt samarbejde omkring nationale planer

En velfungerende energiunion kræver, at medlemsstaterne samordner og samarbejder omkring udformningen af deres energipolitik. Nationale planer bør derfor fra starten bygge på regionale samråd.

Medlemsstaterne bør identificere områder, der er egnede til fælles eller koordineret planlægning inden for deres region, og bør høre deres region tidligt i udarbejdelsesprocessen. De forskellige nationale planer i en region bør supplere og om muligt styrke hinanden ved hjælp af nationale styrker for at håndtere regionens udfordringer på den sikreste og mest

---

¹ Kravene i forordningen om overvågningsmekanismen til rapportering af drivhusgasprognoser skal overholdes.

² SWD(2015) 243.

omkostningseffektive måde. Man bør være særlig opmærksom på at sikre en koordineret tilgang til udviklingen af nye energiresourcer og -infrastrukturer.

Fælles tilgange og fælles målsætninger kan øge den langsigtede forudsigelighed og investeringssikkerhed. Koordineringen af nationale politikker bør derfor også hindre skadelige initiativer og afbøde mulige skadelige virkninger af nationale politikker for andre medlemsstater. Planerne bør derfor indeholde en vurdering af, hvordan de påtænkte mål og politikker i planerne vil påvirke andre medlemsstater i regionen, og hvordan det regionale samarbejde på tværs af politikområder og delsektorer bør styrkes.

Eksisterende fora for regionale samarbejdsrammer, herunder makroregionale strategier, kan bruges til dette formål. Kommissionen vil aktivt engagere sig i processen og støtte udviklingen af relevante nye fora. Det er afgørende, at regionerne er i balance med hinanden, så de kan samarbejde på tværs af flere dimensioner af energiunionen.

Kommissionen vil i 2016 komme med mere detaljeret vejledning til medlemsstaterne om regionalt samarbejde i forbindelse med opnåelsen af energiunionens mål.

4. Rapporter om gennemførelsen af planerne og ajourføringer

Medlemsstaterne bør udsende statusrapporter hvert andet år om gennemførelsen af de nationale planer med start i 2020. Disse gennemførelsesrapporter bliver et vigtigt middel til at vise alle medlemsstaterne, hvad der sker med opnåelsen af energiunionens mål.

Kommissionen vil rapportere om fremskridtene i sin årlige status over energiunionen.

Der er planlagt ajourføring af nationale planer én gang i perioden 2021-2030 for at tage hensyn til ændrede omstændigheder og ændringer med henblik på opfyldelsen af de fælles aftalte mål for energiunionen, navnlig energi- og klimamålene for 2030. For så vidt angår specifikke politikforanstaltninger i de nationale planer, kan der påtænkes yderligere ajourføringer, hvis det er nødvendigt.

5. Proces og tidsplan

Udarbejdelsen af de nationale planer bliver en dynamisk proces. Selv om resultatet af den kommende lovgivningsproces for den tilhørende væsentlige EU-lovgivning påvirker udformningen og gennemførelsen af de nationale politikker, skal processen med udarbejdelse af nationale planer indledes i 2016, så planerne kan være klar i god tid inden 2020 under hensyntagen til den tilhørende EU-lovgivning.

De eksisterende planlægnings- og rapporteringsforpligtelser for politikområder med eksisterende 2020-mål vil fortsætte uændret indtil 2020. Rapporterne vil blive synkroniseret med den nye proces for nationale energi- og klimaplaner. For perioden efter 2020 vil Kommissionen i 2016 fremlægge et lovgivningsinitiativ om strømlining af planlægnings- og rapporteringskrav for at mindske den administrative byrde og sikre sammenhæng, forenkling og konsistens mellem de forskellige planlægnings- og rapporteringsstrømme og samtidig opretholde kvaliteten af de rapporterede oplysninger og data. Kommissionen og medlemsstaterne bør allerede være i stand til i et vist omfang at konsolidere og strømline deres rapportering inden 2020 i de tilfælde, hvor dette kan ske uden lovændringer, og uden at det får indflydelse på de væsentlige forpligtelser. Kommissionen viser allerede vejen med sin konsolidering af de periodiske rapporter i forbindelse med den første status over energiunionen.

Tidsplanen for udarbejdelse af nationale energi- og klimaplaner, som viser medlemsstaternes og Kommissionens relevante aktiviteter, fremgår af tabellen nederst i dette afsnit.

Inden efteråret 2016 indbydes medlemsstaterne til at præsentere de første resultater af deres integrerede prognoser for et referencescenarie. Der bør indledes regionale drøftelser med andre medlemsstater. Samme år vil Kommissionen færdiggøre EU-referencescenariet 2016, udsende en skabelon til nationale planer og udstede vejledning i regionalt samarbejde. De relevante lovgivningsmæssige forslag om den reviderede beslutning om indsatsfordeling, vedvarende energi, energieffektivitet, markedsudformning og strømlining af planlægnings- og rapporteringsforpligtelser vil blive præsenteret i løbet af 2016.

I 2017 bør den nationale politiske proces for planerne påbegyndes for at muliggøre bred politisk godkendelse af planerne på nationalt og regionalt plan, og interessenthøringerne afsluttes. Inden marts 2017 bør integrerede prognoser fremsendes til Kommissionen for både et referencescenarie og politikscenarier³. Disse prognoser vil udgøre et centralt input til medlemsstaternes nationale planer. Udkast til nationale planer bør fremsendes til Kommissionen i 2017, hvorefter der vil blive arrangeret en høring blandt medlemsstaterne og Kommissionen, især med henblik på den kollektive opnåelse af energimål og -målsætninger på EU-plan. Derefter vil Kommissionen udstede anbefalinger om udkast til nationale planer og præsentere dem i den efterfølgende status over energiunionen.

I 2018 bør de endelige planer fremsendes til Kommissionen, idet der er taget hensyn til samråd med andre medlemsstater, Kommissionens anbefalinger og relevant EU-lovgivning. Kommissionen vil derefter udsende sin status over energiunionen, herunder den første samlede vurdering af de nationale energi- og klimaplaner.

For så vidt angår de aftalte 2030-mål på EU-plan for vedvarende energi og energieffektivitet, vil Kommissionen vurdere den kollektive indsats, der præsenteres i medlemsstaternes nationale planer til opnåelse af disse mål. Politikker og foranstaltninger på EU-plan til at supplere den nationale indsats for at sikre opnåelsen af målene vil bl.a. blive beskrevet i det nye direktiv om vedvarende energi og det reviderede direktiv om energieffektivitet, der skal præsenteres af Kommissionen i 2016. Den specifikke anvendelse af nogle af disse foranstaltninger vil blive bestemt på et senere tidspunkt på grundlag af medlemsstaternes kollektive indsats som præsenteret i deres nationale planer og statusrapporter med henblik på at opfylde energiunionens målsætninger.

Igennem processen vil Kommissionen arrangere jævnlige møder og gå i dialog med medlemsstaterne for at yde teknisk bistand, gøre status over forberedelsen af planerne og drøfte det videre arbejde.

I forvaltningsprocessen vil der blive sørget for tilstrækkelig inddragelse af alle relevante EU-institutioner, især Rådet og Europa-Parlamentet.

---

³ Af forenklingshensyn vil den fastsatte dato gøre det muligt at bruge disse prognoser til at opfylde rapporteringskravene til drivhusgasprognoser i henhold til forordningen om overvågningsmekanismen.

Tabel: Tidsplan for udarbejdelse af nationale energi- og klimaplaner

	Medlemsstaterne	Europa-Kommissionen
2016	<ul style="list-style-type: none"> • Påbegynde udformning af overordnet strategi, primære målsætninger og overblik over politikker i nationale energi- og klimaplaner • Udvikle integrerede metodiske værktøjer til udarbejdelse af reference- og politikscenarier som analysegrundlag for nationale planer og præsentere de første resultater af referencescenariet • Indlede høringer af nationale interessenter om nationale planer • Indlede regionale drøftelser med andre medlemsstater om udarbejdelsen af nationale planer 	<ul style="list-style-type: none"> • Afslutte EU-referencescenariet 2016 i samarbejde med medlemsstaterne • Udsende skabelon til nationale planer, herunder til primære variabler og parametre for nationale integrerede prognoser • Udstede vejledning om regionalt samarbejde • Præsentere lovforslag om den reviderede beslutning om indsatsfordeling, vedvarende energi, energieffektivitet (herunder i byggesektoren), markedsudformning og strømlining af planlægnings- og rapporteringsforpligtelser • Afholde tekniske møder med medlemsstaterne om f.eks. metodiske værktøjer samt nøgleindikatorer • Udsende anden statusrapport over energiunionen
2017	<ul style="list-style-type: none"> • Afslutte interessenthøringer og regionale samråd om nationale planer • Igangsætte den nationale politiske proces om nationale planer • Udarbejde integrerede prognoser til Kommissionen for både et referencescenarie og politikscenarier. • Fremsende udkast til nationale planer til Kommissionen på grundlag af Kommissionens vejledning i nationale planer og skabelonen 	<ul style="list-style-type: none"> • Yde teknisk bistand til medlemsstaterne til udarbejdelsen af nationale planer • Lette og støtte regionale samråd med andre medlemsstater om nationale planer, herunder etablering af relevante fora • Arrangere høringer blandt medlemsstater om udkast til nationale planer og udstede anbefalinger om udkast til planer • Udsende tredje statusrapport over energiunionen
2018	<ul style="list-style-type: none"> • Afslutte nationale planer under hensyntagen til medlemsstaternes peer review og Kommissionens anbefalinger • Fremsende nationale energi- og klimaplaner 	<ul style="list-style-type: none"> • Yde støtte til medlemsstaterne til færdiggørelse af nationale planer • Udsende fjerde statusrapport over energiunionen, herunder den første samlede vurdering af de nationale energi- og klimaplaner, der skal fremlægges for Rådet og Parlamentet